

Efter nugældende Ret, jfr. Forordning af 28. Juli 1841 § 1, sidste Punktum, antages Aktier — hvad enten de lyder paa Ihændehaveren eller paa Navn — at være negotiable, medmindre Negotiabiliteten maa anses udelukket ved Indskrænkning i Aktiens Omsættelighed eller af andre særlige Grunde.

Med Hensyn til Fortabelse af Rettigheder over en Aktie ved dens Overdragelse til en godtroende Erhverver antages der i det væsentlige at gælde samme Regler som om Gældsbreve, jfr. Bemærkningerne til § 14. Hvad angaar Fortabelse af Indsigelser, paa-virktes Negotiabiliteten derimod i et vist Omfang af de særlige aktieretlige Regler.

Da Aktier saaledes nu delvis er undergivet samme Regler som Gældsbreve, bliver det efter Kommissionens Opfattelse for det første en nødvendig Følge af den i Udkastet foreslaaede — nye — Sondring mellem Omsætningsgældsbreve og simple Gældsbreve, at det fastslaas, hvilke Aktier der fremtidig skal anses negotiable. Og det maa dernæst anses paakrævet at faa afgjort, om de i Udkastets § 14 foreslaaede nye Regler om Fortabelse af Rettigheder over Omsætningsgældsbreve kan anvendes paa de Aktier, der skal være Omsætningspapirer (negotiable), eller om disse bør undergives andre Regler.

Den i nærværende Paragraf foreslaaede Regel om Fortabelse af Rettigheder over Aktier ved Overdragelse til godtroende Erhverver indeholder en Afgørelse af begge de nævnte Spørgsmaal.

Derimod har man ikke fundet det fornødent eller hensigtsmæssigt at stille Forslag til Lovregler om Fortabelse af Indsigelser mod Aktier, men man har anset det for rettest at overlade det til Domstolene at afgøre, i hvilket Omfang Analogien af Gældsbrevsreglerne kan anvendes.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Aktier der bør være negotiable, bemærkes, at der er stor Forskel paa Aktiers Betydning for Omsætningen. Medens nogle Selskabers Aktier er udprægede Omsætningspapirer, for hvis Vedkommende der i lige saa høj Grad som ved Omsætningsgældsbreve er Trang til at beskytte den godtroende Erhverver

mod Vindikation, spiller Omsætningshensynet ingen Rolle for andre Selskabers Aktier, f. Eks. Aktier udstedt af „Familieaktieselskaber“, Smaaselskaber etc.

Kommissionen har derfor overvejet, om man burde indføre en Ordning, hvorefter Aktier som de sidstnævnte ikke blev negotiable. Det er imidlertid næppe muligt at finde en fuldt tilfredsstillende Løsning i saa Henseende. Man har navnlig drøftet den Mulighed at gøre Aktier, der udtrykkelig angiver, at de skal lyde paa Navn, ikke-negotiable. Men man har ikke fundet dette Kriterium fyldestgørende, ogsaa fordi det først i Aktieselskabsloven af 15. April 1930 — for Aktier udstedt efter Lovens Ikrafttræden — er bestemt, at ethvert Aktiebrev skal angive, om Aktierne skal lyde paa Navn eller kan lyde paa Ihændehaveren, jfr. Lovens § 24 e.

Paa den anden Side taler Hensynet til at opnaa saa klare og enkle Regler som muligt for — som i nærværende Paragraf foreslaaet — at gøre alle Aktier negotiable, saaledes at man henviser de Selskaber, der ikke ønsker, at deres Aktier skal være Omsætningspapirer, til at udelukke dette ved Forbehold i Aktierne. Af Hensyn til Omsætningen maa det kræves, at et saadant Forbehold skal være „utvetydigt og iøjne-faldende“.

Med Hensyn til Indholdet af Eksstinktionsreglerne har man foreslaaet, at Bestemmelserne om Omsætningsgældsbreve i § 14, 1ste og 2det Stykke skal finde tilsvarende Anvendelse paa Aktier, og Spørgsmaalet om Reglernes Anvendelse paa Aktier udstedt før Lovens Ikrafttræden er afgjort paa samme Maade som ved Gældsbreve, jfr. § 44 og Bemærkningerne dertil.

Som anført i Bemærkningerne til § 36 skal de i Udkastets Kapitel 5 foreslaaede Noteringsregler ikke anvendes paa Aktier, hvorhos Bestemmelserne i Fr. 1844 fuldstændig ophæves, jfr. § 52. Ogsaa den Aktionær, der har faaet sin Aktie noteret paa Navn i Henhold til Aktieselskabslovens § 28, vil derfor tabe sin Ret under Betingelser svarende til dem, der er fastsat i Udkastets